

พร 25 กันยายน

สัปดาห์ที่ 25
เทศกาลธรรมดา
ภคต 13:2,5,6ภค.
7,10น
ทำวัตรสัปดาห์ที่ 1

บทอ่านที่ 1

อสร 9:5-9

เมื่อถึงเวลาถวายเครื่องบูชายามเย็น ข้าพเจ้าก็ลุกขึ้นจากสภาพความทุกข์ สวมเสื้อผ้าและเสื้อคลุมที่ขาดวัน คุณเขาลง ชูมือขึ้นหองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้า ทูลว่า

“ข้าแต่พระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าละอายใจเหลือเกินที่จะเงยหน้าขึ้นหาพระองค์ พระเจ้าของข้าพเจ้า เพราะความผิดของข้าพเจ้าทั้งหลายมีมากมายจนท่วมศีรษะ และการกระทำชั่วร้ายของข้าพเจ้าทั้งหลายกองสุมขึ้นไปจนถึงท้องฟ้า ข้าพเจ้าทั้งหลายทำความชั่วยิ่งใหญ่ตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษจนถึงวันนี้ และเพราะความชั่วร้าย ข้าพเจ้าทั้งหลาย บรรดาภักษัตริย์และบรรดาสมณะจึงตกในเงื้อมมือของบรรดาภักษัตริย์ต่างชาติ ถูกฆ่า ถูกจับเป็นเชลย ถูกปล้น ถูกสบประมาทอย่างที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ แต่บัดนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลายได้โปรดปรานชั่วระยะหนึ่ง ทรงปล่อยให้ข้าพเจ้าบางคนรอดชีวิตเหลืออยู่และประทานที่พำนักอย่างปลอดภัยในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ เพื่อพระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลายจะทรงบันดาลให้จิตใจของข้าพเจ้าทั้งหลายสดชื่นขึ้น ได้รับ ความบรรเทาพ้นจากการเป็นทาส จริยอยู่ ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นทาส แต่พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลายมิได้ทรงละทิ้งไว้ให้เป็นทาสต่อไป แต่โปรดให้เป็นทีโปรดปรานของบรรดาภักษัตริย์แห่งเปอร์เซีย พระองค์ประทานชีวิตใหม่ให้ข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อจะสร้างพระวิหารของพระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลายขึ้นใหม่ และซ่อมแซมสิ่งปรักหักพัง พระองค์ยังประทานที่หลบภัยแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายในแคว้นยูดาห์และที่กรุงเยรูซาเล็ม

พระวรสาร

ลก 9:1-6

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงเรียกอัครสาวกสิบสองคนเข้ามาพร้อมกัน ประทานอำนาจเหนือปีศาจ และพลังรักษาโรค ทรงส่งเขาไปประกาศพระอาณาจักรพระเจ้าและรักษาโรค พระองค์ตรัสกับเขาว่า “เมื่อท่านเดินทางอย่านำสิ่งใดไปด้วย อย่าผ้าไม่เท้า ยาม อาหาร เงิน หรือแม้แต่เสื้อสำรองไปด้วย เมื่อท่านเข้าไปในบ้านใด จงพักอยู่ที่นั่นจนกว่าจะเดินทางต่อไป ถ้าเขาไม่ต้อนรับท่าน จงออกจากเมืองนั้นและสลัดฝุ่นจากเท้าไว้เป็นพยานปรักปรำเขา”

บรรดาอัครสาวกจึงออกไปตามหมู่บ้าน ประกาศข่าวดีและรักษาโรคไปทั่วทุกแห่ง

ครั้งหนึ่งประธานาธิบดีรูโรว์ วิลสันได้พูดว่า “ไม่มีใครบอกว่าตนเองรักและหวังดีต่อเพื่อนบ้าน ขณะที่ท้องของเขาว่างเปล่า” สิ่งที่ท่านประธานาธิบดีต้องการจะสื่อความหมายก็คือ มนุษย์เราประกอบด้วยร่างกายและวิญญาณ ถ้าพูดถึงเรื่องวิญญาณอย่างเดียว โดยไม่พูดถึงเรื่องร่างกาย จึงเป็นการพูดที่ไม่ตรงกับความจริง ถ้าเราต้องการพูดกับคนเกี่ยวกับเรื่องเมืองสวรรค์ เราต้องพูดเกี่ยวกับเรื่องทางโลกด้วย ทั้งสองเรื่องต้องเดินคู่กันไป ด้วยเหตุผลเดียวกันคือ มนุษย์เรามีทั้งร่างกายและวิญญาณนั่นเอง พระเยซูเจ้าทรงส่งอัครสาวกของพระองค์ “ไปประกาศพระอาณาจักรพระเจ้าและรักษาโรค”